

РЕШЕНИЕ

№ 40153

гр. София, 02.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **9942** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по жалба на адв. С. П., действаща като пълномощник на ЗАМ.- КМЕТА НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, И. З. П., Направление „Транспорт и градска мобилност“, оправомощен с правата на административно наказващ орган, съгласно Заповед № СОА24-РД09-2149/20.02.2024г. на КМЕТА НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА - В. Т., със съдебен адрес за връчване на съдебни книжа и съобщения - [населено място], [улица], срещу Решение № 2373/30.06.2025 по № 20241110217660 по описа за 2024 на 3-ти състав на СРС, с което е отменено наказателно постановление № СО-ОД-Ю-24-25КС- 251/15.11.2024 г. на Заместник-кмет на Столична община. С наказателно постановление № СО-ОД-Ю-24-25КС-251/15.11.2024 г. на Заместник-кмет на Столична община, на жалбоподателя на основание чл. 154б, ал. 2 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 50 000 лева, за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община.

С жалбата се излагат съображения за, затова че решението е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон, налице е касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК и нарушения на съдопроизводствените правила, налице е касационно основание по чл. 348, ал.1, т.2 от НПК. Иска се съдът да отмени решението на СРС.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява, представлява се от адв. П., която иска съдът да уважи касационната жалба.

Ответникът – редовно призван, се представлява от адв. Т., която моли съда да потвърди обжалваното решение и претендира разноски за производството.

Представителят на СГП намира решението на районния съд за правилно и моли съда да го остави в сила.

Административен съд София - град, XXIV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови решенето си районният съд е приел за установено от фактическа страна, че при извършена проверка от служители на СИ на 26.01.2024г., около 12:30 часа на обект: Комплекс за спор и атракции - аквапарк и медицински център, находящ се в [населено място], кв. И., УПИ II-42, кв.49, дружеството е извършвало СМР без изградено устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизачи от обекта, като не е имало изградено устройство за измиване на ходовата част - нарушение на чл. 29а, ал.1, т.17 от Наредба за организацията на движението на територията на Столична община /Наредбата/.

Предвид това е съставен констативен протокол №КП-24-0003668/26.01.2024г., към него е приложен снимков материал, в резултат на това е издаден АУАН №24-25КС-251/01.03.2024 г., на базата на него е издадено обжалваното наказателно постановление № СО-ОД-Ю-24-25КС-251/15.11.2024 г. на Заместник-кмет на Столична община.

Съдът приобщил представените с преписката доказателства и събраните по искане на жалбоподателя доказателства, в това число и гласни такива.

При така установената фактическа обстановка, съдът счел жалбата за основателна. При служебна проверка на АУАН, въз основа на който било издадено НП, отговаряли на задължителното съдържание от ЗАНН. При съставяне и връчване били спазени процесуалните правила, визирани в чл.40, ал.2 от ЗАНН и чл.43, ал.4 от ЗАНН, за съставяне на акта в отсъствие на нарушителя, на когото е изпратена покана с посочени дата и час да се яви. Актът бил съставен в срока по чл.34, ал.1 от ЗАНН и от длъжностно лице - ст. инспектор в отдел „Оперативен контрол“, сектор „Контрол на замърсяване от строителство“ при СИ-СО в кръга на неговата правомощия, според длъжностна характеристика.

При издаване на НП, били спазени изискванията за форма и задължително съдържание по чл.57, ал.1 от ЗАНН, същото издадено от компетентен орган, овластен със Заповед №СОА24-РД09-2149/20.02.2024г. на Кмета на Столична община.

НП обаче било издадено след изтичане на срока по чл.34, ал.3 от ЗАНН, предвид това че АУАН е съставен на 01.03.2024 г., а НП е издадено на 15.11.2024г., при което по правилата на цитираната разпоредба, административнонаказателното производство следвало да бъде прекратено. По отношение на срока по чл.34, ал.3 от ЗАНН, който според задължителната тълкувателна практика - Тълкувателно постановление №1/27.02.2015г. на ВКС и ВАС по т.д. №1/2014г. бил давностен не влияел момента на връчване на акта на 18.07.2024г., тъй като АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя на 01.03.2024г. Това било така, защото видно от мотивите на Тълкувателното постановление сроковете по чл.34 от ЗАНН са давностни - погасителна давност, с изтичането им се погасявала възможността да бъдат реализирани всички правомощия на наказващия орган по

административнонаказателното правоотношение. Давността погасявала възможността за реализиране на отговорността, следователно се изключвала възможността за реализиране на материално санкционно правоотношение изобщо.

Съдът приел, че констатациите в акта и НП, категорично се установили от показанията на свид. Г., които били част от АНП и представени от жалбоподателя, като не били разколебани от показанията на свид. Б..

Твърдението на дружеството, че измиването на ходовата част на излизащите от обекта камиони е извършвано с водоноска, позовавайки се на договор за доставка от 03.10.2023г. и показаният на свид. Б., съдът не възприел, тъй като видно именно от договора, изпълнителят имал задължение да доставя водоноска ежедневно по заявка или до изчерпване на количеството, а според представения от жалбоподателя протокол за транспортни услуги с водоноска за периода от 22.01.2024г. до 24.04.2024г. такава не е заявявана и не е осигурявана в обекта.

Съдът приел, че е от значение за достоверността на показанията на свид. Б. дали той притежава необходимото образование за заемане на длъжността „технически ръководител“, но не кредитирал показанията на св. Б., защото не били конкретни и всъщност самият той не можал недвусмислено, обективно и с категоричност да опровергае нарушаване на забраната от наредбата.

Съдът възприел, противно на твърденията на адв. П., че за наказващия орган, наредбата не дала легално определение на „устройство за измиване на ходовата част на строителните машини излизащи от строителният обект“, което означавало, че не е налице изискване непременно такова устройство да е стационарно изградено, а може измиването на ходовата част на камионите да се извършва и с водоноска.

На последно място съдът отбелязва, че въпреки изводите за отмяна на НП, имуществената санкция в максимален размер от 50 000 лева по чл.154б, ал.2 от наредбата не била обоснована и е силно завишена, в нарушение на принципите на чл.27, ал.2 от ЗАНН, за реципрочност на наказанието, с оглед на тежестта на нарушението, вредите и вредните последици. Оценявайки всички обстоятелства, при положение, че няма данни на дружеството да е налагано наказание за такова нарушение и въобще да е санкционирано, за също, че замърсяването, което е заснето пред обекта не се дължи на СМР, а на това, че пътя е общински и не е асфалтиран, а проверката е извършена през зимата, т.е. когато пътя е кален, вредните последици за околната среда - замърсяване и запрашаване не били значителни, което обуславяло определянето на санкцията в минимален размер, но по изложените съображения за неспазване на срока по чл.34, ал.3 от ЗАНН за издаване на НП, същото следвало да бъде отменено като незаконосъобразно.

Във връзка с конкретно сочените касационни основания, настоящия съдебен състав взе предвид следното:

Така постановеното решение е правилно.

Касационната инстанция възприема изводите на въззивния съд за допуснато процесуално нарушение при съставянето на НП по съображения, че към момента на издаване на наказателното постановление, считано от датата на съставяне на акта за установяване на нарушението – 01.03.2024 г., е изтекъл 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. В случая е изтекъл давностен срок на органа да издаде наказателното постановление, считано от съставяне на АУАН.

Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал.3 от ЗАНН, образуваното административно-наказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в 6-месечен срок от съставянето на акта. Касае се за императивна разпоредба на закона, която при неспазването ѝ,

винаги е достатъчно и самостоятелно основание за отмяната на издадено НП, поради неговата процесуална незаконосъобразност. В казуса е установено, че деецът е известен, но не се посочват обективни причини за това забавяне при издаването на НП.

С разпоредбата на чл.34, ал.3 от ЗАНН е предвидено административноказателното производство да се прекрати, ако в шестмесечен срок от съставянето на акта не е издадено наказателно постановление. В случая, обаче, не може да се приеме, че този шестмесечен срок към момента на издаване на обжалваното НП не е изтекъл, видно от датата на издаването му-15.11.24 г.

При така установеното в настоящия случай наказателното постановление е следвало да бъде издадено най-късно до 01.09.2024 г., а тъй като санкционният акт е издаден на 01.03.24 г., то срокът по чл.34, ал.3 от ЗАНН не е спазен.

Неспазването на разпоредбата на чл.34, ал.3 от ЗАНН, която е императивно правило, представлява съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно и достатъчно основание за отмяна на издаденото НП като незаконосъобразно, без да е необходимо произнасяне по съществуващото на спора.

С оглед констатираното съществено нарушение в административнонаказателното производство, водещо като самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно, то въззивният съдебен акт е правилно и законосъобразно решение и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника следва да се присъдят разноски за адв. хонорар в размер на 500 лева в редуциран вид от заплатения от 2000 лева. Това се налага с оглед своевременното изявление на ответника и резултата на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София - град, XXIV касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2373/30.06.2025 по НАХД № 17660 по описа за 2024 на 3-ти състав на СРС.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, да заплати на „Демар Канстракшън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 500 лв. разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.